Dosarul nr. 1r-140/25 Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan Vodă)
1-24094830-02-1r-27012025 Judecător: Alexandra SMOLNIȚCHI

D E C I Z I E
În numele Legii

10 iulie 2025

mun.Chişinău

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Silvia CECAN
Judecători: Denis BĂBĂLĂU și Vitalie BUDECI

a examinat, în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul Lilian ZAVALIȘCA în interesele inculpatului CORCEAC Dumitru *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1-171/2024 din 06 ianuarie 2025, în cauza penală privind învinuirea lui:

> **CORCEAC Dumitru *****, IDNP *****, născut la ***** în raionul *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în raionul *****, satul *****, strada ***** ***** neangajat în câmpul muncii, nu a îndeplinit serviciul militar, celibatar, nu are persoane la întreținere, cu studii medii speciale, nu are grad de dizabilitate, anterior nu a fost judecat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 22 august 2024 – 06 ianuarie 2025;
Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru de la 27 ianuarie 2025 – 10 iulie 2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat de avocatul Lilian ZAVALIȘCA în interesele inculpatului CORCEAC Dumitru *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1-171/2024 din 06 ianuarie 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

A C O N S T A T A T :

Soluția și argumentele instanței de fond:
1. *Prin Sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1-171/2024 din 06 ianuarie 2025,* ***CORCEAC Dumitru*** ***** DNP *****, născut la *****, a fost recunoscut

vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal și i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 (o sută cincizeci) ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Sentința în cauză şi dispoziția de executare se va trimite organului de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul CORCEAC Dumitru – raionul *****, satul *****, strada ***** ***** care va asigura executarea pedepsei principale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și Agenției Servicii Publice care va asigura evidența pedepsei complementare.

A fost comunicat lui Dumitru CORCEAC că în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, această pedeapsă se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Documentul scris – tichetul „Drager alcotest 6820” din 11 august 2024, testul nr. 971 și documentul video/audio – discul optic DVD care conține înregistrările video ce reflectă momentul testării alcoolscopice a lui Dumitru CORCEAC din data de 11 august 2024 se vor păstra în continuare la dosar atâta timp cât se va păstra dosarul.

2. *Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că*, ***CORCEAC Dumitru *****,** la data de 11 august 2024, aproximativ la ora 1 și 30 minute, deținând permis de conducere și cunoscând cu certitudine despre faptul că în temeiul prevederilor pct. 14 al Regulamentului Circulației Rutiere al Republicii Moldova, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă unitatea de transport în stare de ebrietate, după ce a consumat în circumstanțe necunoscute alcool, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, a urcat la volanul automobilului de model „*****” cu numerele de înmatriculare „*****”, după care a pornit deplasarea, conducând vehiculul în cauză pe drumurile publice a raionului *****, satul *****, până când nu s-a isprăvit cu ghidarea autovehiculului și s-a tamponat într-un pilon amplasat pe marginea carosabilului.

Angajații de poliție sosiți la fața locului pentru documentarea cazului dat, stabilind că conducătorul vehiculului implicat în accident rutier este Dumitru CORCEAC, l-au supus testării alcoolscopice. Conform tichetului eliberat de alcotestul de model „DRAGER 6820” din 11 august 2024, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către acesta constituia 1.27 mg/l, care conform art.134/12 alin (3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale CORCEAC Dumitru *****, a comis infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi:„ *conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat ”*.

În cadrul ședinței de judecată din 04 octombrie 2024, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul CORCEAC Dumitru *****, susținut de avocatul său, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art.364/1 Cod de procedură penală, demersul dat fiind susținut de către procuror și acceptat de către instanța de judecată prin Încheierea protocolară din 04 octombrie 2024.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

*3. Împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1-171/2024 din 06 ianuarie 2025, a declarat recurs avocatul Lilian ZAVALIȘCA în interesele inculpatului CORCEAC Dumitru *****, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței recurate, în partea aplicării pedepsei, în privința inculpatului CORCEAC Dumitru *****, și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu stabilirea unei pedepsei mai blânde în formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore.*

În motivarea cerințelor sale, apărarea nu este de acord în partea stabilirii pedepsei față de CORCEAC Dumitru *****, deoarece instanța de fond a examinat cauza în mod arbitrar. Menționează că în cadrul urmărire penale și a cercetării judecătorești, este învinuit de comiterea unei infracțiuni ușoare, fără a cauza vre-un careva prejudiciu. Conform sentinței instanța de fond a statuat prezența doar a circumstanțelor atenuante și lipsa careva circumstanțe agravante, este identificat, cu domiciliu permanent pe teritoriul Republicii Moldova, fiind identificat ca o persoană ce se caracterizează pozitiv la locul de trai.

Invocă recurentul că conform art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Conform art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Atrage atenția că în cadrul susținerilor orale partea apărării a pledat pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde și anume muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore. Totodată condamnatul a solicitat, examinarea cauzei date în procedură simplificată, căindu-se de faptele comise.

Din circumstanțele expuse și reieșind din faptul că condamnatului poate fi aplicată o pedeapsă mai blândă pentru infracțiunea încriminată sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în mărime de 120 ore.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de *a respinge recursul declarat de avocatul Lilian ZAVALIȘCA în interesele inculpatului CORCEAC Dumitru *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1-171/2024 din 06 ianuarie 2025, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a Sentinței atacate, reieșind din considerentele ce succed*.

6. În conformitate cu art.437 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs: 1/4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art.444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs*. *(2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În particular, avându-se în vedere recursul, raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv şi unul reparator

Potrivit art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Potrivit art.425 Cod de procedură penală*, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal şi material.

În conformitate cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșit de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art.394 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiată concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Art.1 Cod de procedură penală, stipulează că, „procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces şi a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată”.

Dispozițiile art.1 alin.(3) Cod de procedură penală, prevăd că organele de urmărire penală şi instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „Procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova şi ale prezentului cod”.

Conform art.6 par.1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei

acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

7. Subsidiar, Colegiul penal reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Prin urmare, nici procurorul, nici inculpatul și avocatul, nici un alt participant la proces nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, și se va expune doar în limitele solicitării recurentului.

În acest sens, se atestă că instanța de judecată nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea şi corectitudinea sentinței contestate, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art.441 alin.(2) Cod de procedură penală, lipsește.

8. Instanța de recurs reține că, legalitatea și temeinicia Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1-171/2024 din 06 ianuarie 2025 este contestată cu recurs de către avocatul Lilian ZAVALIȘCA în interesele inculpatului CORCEAC Dumitru *****, prin care a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 120 ore.

Analizând acest temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu şi-au găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea stabilirii unei pedepse mai blânde inculpatului, or instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Sancțiunea art.264/1 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunități de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, conform art.16 alin.(2) Cod penal, reprezintă o infracțiune ușoară.

Conform dispozițiilor art.76 Cod penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatului CORCEAC Dumitru *****, instanța a reținut săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.

Totodată, Colegiul respinge alegațiile apărării referitoare la incorectitudinea neaprecierii de către instanță de judecată a faptului recunoașterii vinovăției ca circumstanță atenuantă or, recunoașterea vinovăției nu constituie circumstanță atenuantă, având în vedere că din momentul în care recunoașterea vinovăției constituie una dintre condițiile aplicării prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, persoana beneficiind astfel de reducerea limitelor pedepsei, recunoașterea vinovăției nu poate fi apreciată în calitate de circumstanță atenuantă, prin urmare recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage

incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

De asemenea, la individualizarea pedepsei instanța a ținut cont de faptul că infracțiunea a fost comisă în lipsa circumstanțelor agravante stabilite de legislator la art.77 Cod penal.

Cu referire la personalitatea inculpatului, s-a constatat că CORCEAC Dumitru a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară. Potrivit probelor anexate de procuror la materialele cauzei penale – extrasul din Registrul informației criminalistice și criminologice (f. d. 51), Dumitru CORCEAC este la prima sa abatere de la legislația penală. Potrivit caracteristicii eliberate de Primăria din satul *****, acolo unde domiciliază Dumitru CORCEAC , ultimul nu este angajat în câmpul muncii dar ocazional pleacă peste hotarele Republicii Moldova pentru a câștiga bani. La primăria nu au fost înregistrate plângeri în privința lui Dumitru CORCEAC (f. d. 48)

Totodată Colegiul notează că inculpatul a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate și cauza penală a fost examinată pe baza probelor acumulate la faza de urmărire penală conform art.364/1 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art.80/1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În temeiul art.80/1 alin.(2) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181/1–182, 239–240, 242/1, 242/2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264/1, 324–335/1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare – circumstanțe de fapt care nu se constată în prezentul proces.

Practica judiciară statuează, că prin sintagma „limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială” legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este amendă sau închisoare, se reduce cu o pătrime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Limitele pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, în cazul componenței de infracțiune de care se acuză persoana, sunt următoarele: art.264/1 alin.(1) Cod penal – de la 200 la 240 de ore. Aplicând prevederile art.80/1 alin.(1) și art.82 alin.(2) Cod penal, pedeapsa maximă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în ceea ce prevede art.264/1 alin.(1) nu poate fi mai mică de 150 de ore muncă neremunerată și nu poate depăși 180 de ore.

Astfel, inculpatul CORCEAC Dumitru ***** a beneficiat de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în temeiul art.80/1 alin.(1) Cod penal.

Astfel Colegiul constată că la stabilirea pedepsei, instanța de judecată s-a condus de prevederile art. art.7, 61, 75 Cod penal, şi anume de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care potrivit prevederilor art.16 alin.(2) Cod penal se clasifică ca infracțiuni ușoare, de personalitatea vinovatului, de recunoașterea vinovăției, de căința sinceră pentru fapta comisă, de lipsa circumstanțelor cauzei care agravează și prezența circumstanțelor atenuante, și în urma reducerii limitelor minime şi maxime de pedeapsă şi stabilind noua limită și reieșind circumstanțele stabilite ale cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, care are ca obiectiv reeducarea socială a inculpatului, instanța de judecată întemeiat a constatat că, corectarea şi reeducarea lui CORCEAC Dumitru ***** este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 150 ore, pedeapsă care în viziunea Colegiului este aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale, or ca măsură de constrângere, pedeapsa penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă.

În accepțiunea instanței, categoria de pedeapsă aplicată lui CORCEAC Dumitru ***** sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatului, luând în considerație realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

În acest sens, instanța de recurs remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia prevăzut de art.7 Cod penal raportate la toate criteriile generale prevăzute de art.75 Cod penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

Prin raportare la prevederile ce stabilesc limitele de pedeapsă aplicabile inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, precum şi faptul că inculpatul nu este cunoscut cu antecedente penale fiind pentru prima dată pe banca acuzaților, punând în balanță ansamblul acestor considerente, instanța în mod justificativ a apreciat că o pedeapsă orientată spre limita minimă este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care Colegiul penal o găsește proporțională, nu doar cu împrejurările și gravitatea infracțiunii comise ci și cu circumstanțele și nevoile inculpatului ca și cu cele ale societății, în acest sens poziția instanței în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

9. Din cuprinsul sentinței, rezultă că instanța de fond a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă doar prin stabilirea pedepsei

sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, enumerând circumstanțele constatate: a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care se clasifică ca infracțiune ușoară, săvârșită cu intenție, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat.

Totodată, la stabilirea pedepsei, Instanța de recurs reține că infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(1) Cod penal, care este imputată inculpatului are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică. Având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol, instanța conchide că scopul pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat și a pedepsei complementare obligatorii sub forma de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Mai mult ca atât, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport nu este pedeapsa alternativă, ci obligatorie, astfel careva circumstanțe excepționale în privința inculpatului nu au fost constatate.

În conformitate cu art.78 alin.(2) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată. Potrivit art.78 alin.(5) Cod penal, dacă există circumstanțe atenuante excepționale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art.79 Cod penal.

În conformitate cu prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei şi a consecințelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Colegiul Penal atestă că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost constatate circumstanțe atenuante excepționale, or argumentele apărării precum că inculpatul se căiește sincer, a săvârșit pentru prima data o infracțiune ușoară, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, iar anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport l-ar putea lipsi de sursa de existență și întreținere, instanța de recurs le apreciază ca fiind împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale, astfel, acestea nicidecum nu constituie circumstanțe atenuante prevăzute la art.79 Cod penal, iar legea prevede sancțiunea complimentară ca fiind obligatorie și nu facultativă, care ar putea fi înlăturată.

Colegiul penal menționează că, instanța de fond just şi întemeiat a aplicat pedeapsa complementară față de inculpat sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de

transport considerând că, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, hotărârea atacată corespunde tuturor exigențelor legislației în vigoare şi nu există nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării acesteia, nu a constatat nici un temei de a exclude pedeapsa complimentară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, or ținând cont de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea socială ocrotită punând în primejdie siguranța circulației dar și consecințele produse; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, permit aplicarea pedepsei complementare, întru conștientizarea faptei şi a urmărilor, astfel că va adopta pe viitor o atitudine de respectare întocmai a normelor juridice de securitatea circulației rutiere.

Obligativitatea pedepsei complementare este motivată şi prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară obligatorie. Astfel, completul de judecată subliniază strânsa legătură ce trebuie să existe între infracțiunea săvârșită și interzicerea unui drept (fapta comisă furnizând premisa că e nevoie de interzicerea acelui drept pentru apărarea valorilor ocrotite de legea penală). Or, natura faptei săvârșite de inculpat susține existența unei nedemnități în exercitarea dreptului special de a conduce mijloace de transport.

10. Cu referire la solicitarea recurentului privind stabilirea unei pedepse penale mai blânde inculpatului sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore, Colegiul le respinge ca fiind neîntemeiate, or la caz o pedeapsă mai blândă nu va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or scopul legii penale cu referire la inculpatul CORCEAC Dumitru ***** nu va putea fi atins prin aplicarea unei pedepse definitive sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore, iar în acest context, Colegiul ține să evidențieze că o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Având în vedere cele expuse, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului şi de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni, poate fi atins prin aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, or Colegiul apreciază justificativă poziția instanței ce ține de aplicarea în privința inculpatului pedepsei sus menționate, aceasta în mod prioritar se întemeiază pe ansamblul de împrejurări ale speței, sau corectarea și reeducarea lui CORCEAC Dumitru ***** este

posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de judecată, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia, iar excluderea pedepsei complementare, în privința inculpatului nu poate fi aplicată, deoarece nu-și va atinge scopul deplin.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța a reținut că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, având în vedere tipul infracțiunii și modul de comitere a acesteia, și ținând cont de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de atitudinea acestuia față de infracțiunea comisă duce la concluzia, că pedeapsa mai blândă aplicată fața de inculpat nu-și va produce efectul și nu va duce la corectarea şi reeducarea inculpatului, astfel Colegiul consideră posibilă corectarea și reeducarea inculpatului CORCEAC Dumitru ***** doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana se declară vinovată. Reieșind din sensul legislației în vigoare cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale, la examinarea cauzelor penale este necesar de verificat minuțios respectarea de către instanțele inferioare a cerințelor legii la aplicarea pedepselor.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării acestei opțiuni. Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi cu periculozitatea infractorului. Deci, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanțele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei

Prin prisma normelor citate mai sus dar și reieșind din faptul că, din cadrul legal precitat reiese indubitabil că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată şi statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

Colegiul concluzionează asupra respingerii argumentelor invocate de către recurent ca fiind nefondate or, aplicarea unei pedepse mai blânde nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale, prin urmare pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, hotărârea atacată corespunde tuturor exigențelor legislației în vigoare şi nu există nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării acesteia, nu a constatat nici un temei de a modifica pedeapsa stabilită, or ținând cont de împrejurările și modul de

comitere a infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea socială ocrotită punând în primejdie siguranța circulației dar și consecințele produse; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, permit aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, întru conștientizarea faptei şi a urmărilor, astfel că va adopta pe viitor o atitudine de respectare întocmai a normelor juridice de securitatea a vieții și sănătății persoanei.

Colegiul penal reiterează că, instanța de fond corect a stabilit întinderea sancțiunii reieșind din circumstanțele cauzei, caracterul şi gradul de pericol social al infracțiunii, de persoana vinovatului, faptul comiterii de către acesta a unei infracțiuni ușoare- Colegiul penal concluzionând că, în speță, pedeapsa aplicată va fi în măsură să contribuie la sancționarea acestuia, precum și la atingerea scopului pedepsei penale, pedeapsa aplicată fiind una atât echitabilă cât şi justă. Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Relevant, este și faptul că pedeapsa aplicată la caz, va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Deci, Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

11. Colegiul Penal relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de fond a ținut cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

În contextul raționamentelor expuse supra, Colegiul Penal reține că la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului CORCEAC Dumitru ***** instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art.75 Cod penal, şi anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestora. În accepțiunea instanței, categoria de pedeapsă aplicată lui CORCEAC Dumitru ***** sub formă de muncă neremunerată în folosul

comunității pe un termen de 150 ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatului, luând în considerație realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, or persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana se declară vinovată.

12. Colegiul penal reține că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către apărare, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul înaintat, în situația respectivă, are un caracter declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de recurs, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

În optica celor reliefate, Colegiul Penal că, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deși obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Generalizând aspectele invocate, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Lilian ZAVALIȘCA în interesele inculpatului CORCEAC Dumitru *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1-171/2024 din 06 ianuarie 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, Sentința instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a Sentinței nu au fost reținute.

13. În conformitate cu art.art.417, 418, 437 alin.(1) pct.1), 448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Lilian ZAVALIȘCA în interesele inculpatului CORCEAC Dumitru *****, împotriva Sentinței Judecătoriei

Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1-171/2024 din 06 ianuarie 2025, și se menține fără modificări Sentința atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Silvia CECAN**

Judecătorii **Denis BĂBĂLĂU**

Vitalie BUDECI